

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Узп 561/2015
05.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, решавајући о захтеву Ивана Симића из Кикинде, улица Тозе Марковића број 54, кога заступа пуномоћник Младен Иветић, адвокат из Кикинде, Г. Драпшина 32, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда III-8 У 10046/14 од 03.06.2015. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Подносилац захтева, преко пуномоћника, предлаже преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда III-8 У 10046/14 од 03.06.2015. године, којом је одбијена његова тужба, поднета против решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00982/14-03 од 20.08.2014. године, којим је наложено Министарству правде Републике Србије у Београду да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема решења, обавести тужиоца да ли поседује тражену информацију у вези са одлуком Основног суда у Кикинди да је дошло до апсолутног застаревања кривичног гоњења туженог у поступку покренутом од стране Ивана Симића, као тужиоца.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог Закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана Закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Како у управном поступку који је претходио доношењу побијаног решења није искључено двостепено одлучивање, то нису испуњени услови прописани

цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд, применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.02.2016. године, Узп 561/2015

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан